

добродѣтель. Имаше мыслъ умѣренна, умъ чистъ,
 баше цѣломудръ, благочиненъ, терпѣливъ. и си-
 китѣ добродѣтели вѣха въ него като побѣаны.
 Оиъ дѣмаше секоги че това токмо знае, какъ ни-
 що незнае: за това и праведно са рече едно про-
 рочество зарадн него, че Сократъ е най пре-
 мудръ отъ сичкитѣ Человѣцы. Дѣмаше,
 че най голѣмо зло е на человекъ невѣнѣето,
 а богатството и величествата са источникъ на си-
 китѣ заны. На ученицытѣ си порѣчаше да иматъ
 три работы: сирѣчь, премудрость, грамъ, и молча-
 нѣ. Дѣмаше на тѣхъ, защо добръя приѣтель е на
 человекъ едно голѣмо сокровище. Когато хоратѣ
 баше за единъ голѣмецъ, който баше похарчилъ
 много паръ за да си направн голѣмы Палати, а
 не баше похарчилъ нищо за да си научн нѣкое до-
 бро, дѣмаше: защо отъ вретъ са стехоха Человѣ-
 цы за да видатъ Палатитѣ мѣ; но никой не по-
 мысли да види него сѣшатъ, сирѣчь: голѣмецатъ.
 Чѣдаше са на оныя, който правяха Человѣцы отъ
 камени, и показвахъ голѣмо прилѣжанѣ да напра-
 батъ камекатъ тѣхрдѣ приличенъ на человекъ, а
 человекытѣ не сѣ трѣдахъ за да не сѣ подобны
 на камекатъ. Подканаше маадытѣ да са оглѣд-
 батъ често въ Оглѣдало, и който са хѣбавы, да